

что магния в козьем молоке меньше, чем в коровьем, что также способствует повышению усвояемости кальция. Отличительной особенностью коз является высокое содержание железа и цинка, которые играют важную роль в питании человека, в особенности детей. Установлено, что молоко коз характеризуется более высоким содержанием сывороточных белков, незаменимых аминокислот, а также жирных кислот с короткой цепью по сравнению с коровьим молоком.

Бифидобактерии и ацидофильная палочка являются нормальными обитателями кишечника человека и играют важную роль в сохранении и восстановлении здоровья детей. Обладая высокой биологической активностью, они выполняют естественную защитную функцию, подавляя или предотвращая развитие патогенной кишечной микрофлоры. В связи с отсутствием сведений о культивировании этих микроорганизмов на козьем молоке в дальнейших исследованиях изучили влияние микрофлоры закваски на продолжительность ферментации козьего молока. Сокращение продолжительности сквашивания молока, в сравнении с бифидобактериями, отмечено при использовании ацидофильной палочки. Время ферментации сократилось до 4-х часов, титруемая кислотность повысилась до 76°Т. Это объясняется более высокой кислотообразующей способностью ацидофильной палочки. Изучены химический состав и технологические свойства козьего молока. Установлено, что козье молоко по сравнению с коровьим обладает более длительной бактерицидной фазой и низкой термоустойчивостью. Показано, что для увеличения сроков хранения козьего молока без снижения его термоустойчивости рекомендуется глубокое охлаждение или использование солей стабилизаторов.

Доказана перспективность использования козьего молока в качестве сырья для производства продуктов детского и диетического питания, увеличения сроков хранения козьего молока без снижения его терм устойчивости рекомендуется глубокое охлаждение или использование солей стабилизаторов, выбраны оптимальные технологические параметры ферментации козьего молока культурами бифидобактерий и ацидофильной палочки.

Предложена научно обоснованная технология производства кисломолочных продуктов и разработанные кисломолочные продукты обладают высокой биологической ценностью и длительным сроком хранения.

УДК 636. 084.412

Зведіна Ю.А., студент II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Цвігун А.Т., доктор с.-г. наук, професор, член-кореспондент НААН України, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА

Молоко містить усі необхідні поживні речовини і в найсприятливішому співвідношенні. З нього виготовляють різні продукти харчування – вершкове масло, сири, кисле молоко, ряжанку, кефір тощо.

Яловичина і телятина також відзначаються високими смаковими якостями і користуються підвищеним попитом у населення. За рахунок молочного скотарства в Україні виробляють 99% молока і 64% м'яса [1, 3].

Як показують дослідження, проблемами на ринку молока і молочних продуктів залишаються малі обсяги виробництва та низька якість молока-сировини, що, в свою чергу, негативно впливає на обсяги та якість його переробки і загострює проблему збуту; відсутність стандартів на молочну продукцію, які б відповідали вимогам європейського рівня; недостатня захищеність споживачів молочної продукції від неякісної продукції (високого вмісту шкідливих для здоров'я людини речовин); зменшення виробництва молока у колективних господарствах та господарствах населення [2, 4].

Тому, метою нашої роботи є розробка резервів підвищення виробництва молока в умовах ТОВ ПК «Зоря Поділля» с. Мелешків Гайсинського району.

Матеріалом для досліджень були раціони годівлі та динаміка молочної продуктивності, а об'єктом – раціони корів, молочне стадо української червоно-рябої молочної породи.

В зв'язку з високим рівнем продуктивності корів методикою передбачено розробити заходи направлені на підвищення молочної продуктивності також збільшення поголів'я корів та модернізувати технологію виробництва молока в господарстві.

Для закріплення високої продуктивності проведено розподіл корів за віком, рівнем продуктивності, тривалістю сухостійного та сервіс – періодів.

Характеризуючи рівень вирощування ремонтних телиць можна відмітити, що в цілому в усі вікові періоди за живою масою вони відповідають вимогам класів еліта-рекорд та еліта. Так, в 6 місяців жива маса телиць становить 166 кг, у 12 – 280 і в 18 місяців близько 380 кг.

Надремонтний молодняк, який вирощується в умовах даного господарства характеризується середньодобовим приростом 643 г і реалізується такий молодняк на м'ясо у віці 17 місяців з живою масою 440-460 кг.

Розрахунки показують, що на нашій фермі загальна кількість середньорічного поголів'я великої рогатої худоби складає 800 голів, із них 240 корів, що складає 30 % загального поголів'я.

На долю телят до 6- місячного віку припадає 19,6%, молодняку від 6 до 18 місяців – 39 % і на долю нетелей та корів-первісток, що перевіряються за продуктивністю і придатністю до машинного доїння – 11,37% від загального поголів'я. Така структура характерна для ферми з повним оборотом стада.

Продуктивність молочних корів складає 5568 кг на 1 голову. Середньодобовий приріст відгодівельного молодняку великої рогатої худоби був знаходиться на рівні 660 г за період від народження до реалізації на м'ясо. В структурі стада корови займають 43,9%, нетелі – 7,8%, телиці – 28,3%, молодняк на відгодівлі – 20%

В господарстві застосовують стійлово-пасовищну систему утримання тварин. Із 60 га багаторічних трав 30 га припадає на випасання худобою.

В цілому раціони годівлі мають досить високу поживну цінність, яка відповідає потребі корів відповідно їх продуктивності, проте за деякими показниками поживності спостерігається значне відхилення від норм. Зокрема, в наведених

раціонах не вистачає: сухої речовини (-14,5 % в зимовий і -16,4 % в літній період), клітковини (-22,5 % в зимовий і -20,8 % в літній період), нестача цукру в зимовий період складає 19,9 %. Забезпеченість протеїном достатня.

Велика рогата худоба і в тому числі корови, забезпечені кормами на 100% і більше, за винятком сіна, де відсоток забезпеченості за 2017 рік склав 74%, проте забезпеченість силосом складала 200%.

Основними резервами підвищення молочної продуктивності в даному господарстві є належна годівля за раціонами, впровадження елементів механізації, дотримання нормованої структури стада.

Для раціонального використання наявних земельних угідь збільшити у наступні 5 років поголів'я корів до 300 голів з продуктивністю 6000-6500 кг молока від корови в рік. У подальшому поголів'я корів потрібно збільшувати до 20-25 голів на 100 га сільськогосподарських угідь.

Переглянути структуру посівів і збільшити площі для посіву багаторічних трав, щоб збільшити кількість сіна і довести його кількість згідно норм для корів в межах (в межах 10-15 ц в рік).

За рахунок збільшення виробництва молока на 7,7 %, підвищення його товарності до 89 %, при зменшенні виробничих затрат, в тому числі затрат кормів дозволить підвищити прибутковість. При більшій вартості продукту молока рівень рентабельності виробництва молока зросте з 60,5 до 95,3 %.

Список використаних джерел

1. Костенко В.І. Технологія виробництва молока і яловичини: підручник. К.: Видавництво Ліра-К, 2018. 672 с.
2. Давидова, Л. Годівля худоби: як реалізувати генетичний потенціал? Аграрний тиждень. Україна (газ.). 2013. № 41-42. С. 24-25.
3. Ібатулін І.І. і Жукорський О.М. Довідник з повноцінної годівлі сільськогосподарських тварин: К.: Аграр. Наука, 2016. 336 с.
4. Панько В.В. Планування виробництва кормів. Практичний посібник. Вінниця: ОЦ ВНАУ, 2011. 161 с.

УДК 636.2.054.65.087.62

Ковальчук Л.В., студентка I курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Приліпко Т.М., доктор с.-г. наук, професор,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОЦІНКА ЯКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ ПРОДУКТІВ ЗАБОЮ СВИНЕЙ ЗАЛЕЖНО ВІД ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ

На сучасному етапі становлення та розвитку нашої держави важливе значення має забезпечення населення продуктами харчування власного виробництва. Виникла необхідність збільшення виробництва продукції тваринництва і зокрема м'яса. Провідне місце у м'ясному балансі займає свинина.

В господарстві використовується двохфазне утримання свиней. Перша фаза – поросята вирощуються від народження до 4-х місяців і до живої маси 25-30 кг. При цьому перших два місяці під свиноматками, а від 2-х до 4-х місяців